

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO USNESENÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 8. 11. 2010

Český telekomunikační úřad

Odbor legislativní a právní

Dne 10. 11. 2010 *Podle* Praha 12. listopadu 2010

Číslo jednací

48 785/2009-606/XIX.vyř.

1

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle ustanovení § 107 odst. 10 a ustanovení § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává ve správním řízení čj. 48 785/2009-606, které bylo zahájeno dne 1. 6. 2009 na návrh navrhovatele, spol. RTA JIŽNÍ ČECHY, s.r.o., IČO: 466 83 321, se sídlem České Budějovice, Neplachova 2297/1, zastoupeného na základě plné moci Mgr. Mojmiřem Náplavou, advokátem, se sídlem Praha 1, Krakovská 25, proti odpůrci, spol. České Radiokomunikace a.s., IČO: 274 44 902, se sídlem Praha 3, U Nákladového nádraží 3144, ve věci sporu o uzavření smlouvy podle ustanovení § 72a zákona o elektronických komunikacích, toto

usnesení:

- I. Podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu se sporné správní řízení v předmětné věci zastavuje.
- II. Podle ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích se náhrada nákladů řízení žádnému účastníku nepřiznává.

Odůvodnění:

Dne 1. 6. 2009 bylo na návrh navrhovatele u správního orgánu zahájeno sporné správní řízení čj. 48 785/2009-606 o povinnosti odpůrce uzavřít s navrhovatelem smlouvu podle ustanovení § 72a a násl. zákona o elektronických komunikacích včetně úhrady nákladů řízení.

Navrhovatel na začátku svého podání konstatuje, že je provozovatelem regionálního televizního vysílání na kmitočtech společně sdílených s provozovatelem centrálního programu pro regionální a lokální televizní vysílání Prima televize, resp. program – programová nabídka (dále jen „TV Prima“), společností FTV Prima, spol. s r.o., se sídlem Praha 8 – Libeň, Na Žertvách 24/132, PSČ: 180 00, IČO: 48115908 (dále také jako „FTV Prima“), s licenci udělenou Radou pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „RRTV“). Časový rozsah vysílání společnosti FTV Prima je v jednotlivých regionech doplňován časovým rozsahem vysílání provozovatelů regionálního a lokálního televizního vysílání, tedy i navrhovatele (toto je stanoveno i v licenčních podmínkách č. 33 a 34 licence udělené RRTV společnosti FTV Prima).

Navrhovatel dle svého tvrzení několikrát opakovaně vyzýval odpůrce, aby s ním uzavřel smlouvu na šíření a přenos televizního signálu jeho vysílání v síti 2 a aby tedy jejich vzájemné vztahy byly upraveny dle ustanovení 72a odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Do dne podání návrhu na zahájení správního řízení k uzavření smlouvy nedošlo.

Navrhovatel dále ve svém návrhu na zahájení řízení uvádí, že se uskutečnilo několik jednání mezi ním a odpůrcem týkajících se možností a podmínek šíření jeho programu ve vysílací síti 2. Po těchto jednáních vyzval pak navrhovatel odpůrce dopisem ze dne

22. prosince 2008, aby mu zaslal návrh smlouvy na šíření jeho regionálního vysílání ve vysílací síti 2.

Dle tvrzení navrhovatele uvedl odpůrce ve svém dopise ze dne 9. ledna 2009, že nemůže navrhovateli „zaslat jakýkoliv návrh smlouvy o šíření zemského digitálního televizního vysílání (DVB-T)“, neboť to podmiňoval ve vztahu ke všem provozovatelům regionálního televizního vysílání „technickým a následně obchodním konsenzem všech zájemců o provozování regionálního zemského digitálního televizního vysílání ve vysílací síti 2“ a následnými nijak blíže nespecifikovanými „změnami licenčních podmínek těchto zájemců o provozování regionálního zemského digitálního televizního vysílání ve vysílací síti 2“, přestože v případě uzavření smlouvy o šíření centrálního programu pro regionální vysílání TV Prima ve vysílací síti 2 žádný konsenzus provozovatelů regionálního televizního vysílání s tímto krokem a uzavřením takové smlouvy s provozovatelem centrálního programu pro regionální a lokální televizní vysílání nebyl vyžadován.

Odpůrce, jak navrhovatel uvádí, mu zaslal dva různé návrhy smluv o šíření jeho zemského digitálního televizního vysílání ve vysílací síti 2, a to dne 24. 2. 2009 a 11. 3. 2009. Oba tyto návrhy však jsou pro navrhovatele neakceptovatelné z mnoha důvodů, zejména kvůli přemrštěným cenovým požadavkům odpůrce a kvůli nízké právní jistotě a dalším důvodům, kterými se navrhovatel podrobněji zabýval ve svých dalších vyjádřeních.

Navrhovatel uvádí, že je připraven hradit odpůrci stejnou cenu přepočtenou na minutu vysílání za využití datového toku a za procento pokrytí území České republiky, jakou odpůrci hradí ostatní provozovatelé televizního vysílání umístěného ve vysílací síti 2. Pokud odpůrce hodlá po navrhovateli požadovat zvláště ještě úhrady jiných nákladů (a to na zřízení a provozování regionálních head-endů, zajištění regionálního odpojování apod.), navrhovatel odmítá platit odpůrci jakékoliv jiné platby, kromě úhrady přiměřené ceny za šíření vysílání svého programu, neboť by tím byl na trhu v porovnání s dalšími provozovateli televizního vysílání zřetelně diskriminován a znevýhodněn. Jedná se totiž o náklady dané vysílací sítí..

Ve výsledku navrhovatel ve svém návrhu na zahájení řízení konstatoval, že považuje za sporné všechny body odpůrcem zveřejněné smlouvy, přestože její znění vychází ve většině jejích ustanovení z návrhu, který předložil odpůrce navrhovateli dne 24. 2. 2009.

Na základě uvedeného se proto navrhovatel u správního orgánů domáhá toho, aby odpůrci nařídil uzavřít s ním smlouvu na službu šíření a přenosu televizního signálu jeho vysílání ve vysílací síti 2, jejíž návrh přiložil k návrhu na zahájení správního řízení, a aby tedy jejich vzájemné vztahy byly upraveny dle ustanovení § 72a odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Po uhrazení správního poplatku vyrozuměl správní orgán dopisem ze dne 15. 6. 2009 odpůrce o zahájení správního řízení a vyzval ho, aby se k tomuto řízení vyjádřil.

Odpůrce k jednotlivým bodům návrhu navrhovatele na zahájení řízení uvedl ve svém vyjádření ze dne 13. 7. 2009 následující:

K regionalizaci vysílací sítě 2 odpůrce uvedl, že jako podnikatel poskytující službu šíření digitálního rozhlasového a televizního vysílání ve vysílací síti 2 na základě přidělu rádiových kmitočtů udělených ČTÚ dne 1. 6. 2005 pod č.j. 23942/2005-613 zahájil v souladu s nařízením vlády č. 161/2008 Sb., o technickém plánu přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání (dále jen „TPP“) zemské digitální televizní vysílání ve vysílací síti 2 dne 31. října 2008. Před tímto datem však odpůrce připravil konstrukci vysílací sítě 2 podle TPP a v souladu s ustanovením § 72b zákona o elektronických komunikacích a dne 22. 9. 2008 uveřejnil návrh smlouvy o poskytování služby šíření zemského digitálního televizního vysílání včetně všeobecných smluvních podmínek podle ustanovení § 72b odst. 2 uvedeného zákona.

Odpůrce proto odmítá, že by se vůči navrhovateli dopustil jakéhokoliv porušení platných právních předpisů.

Odpůrce předpokládal, že se navrhovatel aktivně zúčastní technických a obchodních jednání s odpůrcem, což však navrhovatel dle tvrzení odpůrce neučinil. Během ledna a února 2009 se podařilo ve spolupráci s ČTÚ objasnit základní technické podmínky šíření zemského regionálního televizního vysílání ve vysílací síti 2, a proto zaslal odpůrce navrhovateli dne 24. 2. 2009 první návrh smlouvy o šíření regionálního zemského digitálního televizního vysílání. Na tento návrh smlouvy odpůrce od navrhovatele neobdržel žádnou reakci.

Dále se odpůrce vyjádřil k argumentům navrhovatele, proč jsou pro něj oba návrhy smlouvy od odpůrce, zejména cena a nízká právní jistota navrhovatele ohledně doby trvání smlouvy, neakceptovatelné.

K ceně požadované za realizaci regionálního vstupu do centrálního programu (TV Prima) odpůrce uvedl, že jeho ceny jsou nákladově orientované. Uvedl, že je zásadní rozdíl mezi cenou za regionalizaci analogového televizního vysílání (dále také jako „ATV“) a digitálního televizního vysílání (dále také jako „DVB-T“) právě v diametrálně rozdílné technologické náročnosti obou řešení.

Dále odpůrce podrobně rozepsal kalkulaci nákladových cen pro DVB-T. V závěru uvedl, z čeho (z jakých částí) je složena cena za regionální vysílání.

Takto kalkulované nákladové ceny považuje odpůrce za transparentní a nediskriminační a odpovídající současnému stavu uspořádání regionálního vysílání v síti 2 dle aktuální legislativy.

V závěru svého podání odpůrce uvedl, že s návrhem smlouvy, který navrhovatel předložil ve svém návrhu na zahájení řízení, nesouhlasí a navrhuje, aby správní orgán vydal v dané věci rozhodnutí, kterým zamítne návrh navrhovatele o povinnosti odpůrce uzavřít s navrhovatelem smlouvu o šíření zemského digitálního televizního vysílání (DVB-T), kterou předložil navrhovatel, a že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů správního řízení.

Vzhledem k nově uvedeným tvrzením odpůrce vyzval správní orgán navrhovatele dopisem ze dne 14. 7. 2009, aby se k nim vyjádřil.

Dopisem ze dne 27. 7. 2009 podal navrhovatel dílčí stanovisko k vyjádření odpůrce, ve kterém zejména uvedl, že nesouhlasí s odpůrcovou interpretací ustanovení § 7 odst. 2 TPP. Zároveň navrhovatel požádal o prodloužení lhůty do 5. 8. 2009 pro podobnější vyjádření k argumentaci odpůrce. Následně navrhovatel doplnil své vyjádření dopisem až ze dne 17. 9. 2009, který správní orgán obdržel dne 22. 9. 2009. Uvedl, že zásadně nic nenamítá proti umístění centrálního programu pro regionální a lokální televizní vysílání TV Prima do vysílací sítě 2, pokud by se tak dělo při respektování platných licenčních podmínek TV Prima a navrhovatele. Dále navrhovatel uvedl důvody, proč nesouhlasí s tím, aby veškeré náklady související s regionalizací vysílací sítě 2 šly k jeho tíži.

S nově namítanými tvrzeními navrhovatele seznámil správní orgán odpůrce dopisem ze dne 23. 9. 2009 a vyzval jej, aby se k novým uváděným skutečnostem vyjádřil.

K tomuto podání navrhovatele se vyjádřil odpůrce ve svém dopise ze dne 8. 10. 2009, kde doplnil svoji argumentaci ze svých předchozích vyjádření a uvedl další nové skutečnosti, zejména, že navrhovatel o regionálním vysílání nejednal aktivně a objasnil svůj pohled na provázanost licenčních podmínek FTV Prima a navrhovatele.

S novými skutečnostmi, které uvedl odpůrce ve svém vyjádření, seznámil správní orgán navrhovatele dopisem ze dne 20. 10. 2009 a zároveň jej vyzval, aby se vyjádřil k nově namítaným tvrzením.

Ke stanovisku odpůrce se vyjádřil navrhovatel dopisem ze dne 29. 10. 2009, ve kterém navrhovatel zopakoval, že aktivně přistupoval k dojednání podmínek pro šíření vysílání svého programu v síti 2, ale odpůrce odmítl jeho návrhy a připomínky, tudíž již nebylo o čem jednat a opětovně rozebíral problematiku nákladové orientace ceny

požadované odpůrcem a minimální dobu, na kterou by předmětná smlouva měla být uzavřena s odvoláním na právní a ekonomické jistoty navrhovatele.

S tímto vyjádřením navrhovatele seznámil správní orgán odpůrce dopisem ze dne 10. 11. 2009.

Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 20. 11. 2010 v podstatě zopakoval svá předchozí stanoviska a navíc zejména uvedl, že ke všem provozovatelům zemského digitálního televizního vysílání přistupuje transparentně a totožným způsobem. Odpůrce zdůraznil, že odmítá, aby nesl náklady spojené se šířením regionálního televizního vysílání ve vysílací síti 2. K ceně odpůrce uvedl, že jeho cena je nákladově orientovaná a je v souladu se zákonem o elektronických komunikacích.

Správní orgán dopisem ze dne 26. 11. 2009 seznámil navrhovatele s tímto vyjádřením odpůrce a následně dopisem ze dne 14. 12. 2009 svolal ústní jednání na dne 8. 1. 2010, což byl nejbližší možný termín, na kterém se účastníci řízení shodli. Zároveň správní orgán vyzval navrhovatele, aby uvedl, které body návrhu smlouvy uveřejněné odpůrcem způsobem umožňujícím dálkový přístup (na Internetu) jsou pro něj neakceptovatelné a z jakých důvodů a uvedl jím požadovanou cenu. Správní orgán také vyzval odpůrce, aby se vyjádřil ke konkrétním bodům návrhu smlouvy předložené navrhovatelem.

Dopisem ze dne 29. 12. 2009 se navrhovatel vyjádřil ke stanovisku odpůrce ze dne 20. 11. 2009 s tím, že se odkázal se na svá předchozí vyjádření a dále se zabýval odpůrcem nastíněnou otázkou nákladů za regionalizaci vysílací sítě 2, která by neměla jít výhradně k jeho tíži.

Následně, dopisem ze dne 5. 1. 2010, doplnil navrhovatel své vyjádření o správním orgánem požadované vyjádření ke sporným bodům zveřejněného návrhu smlouvy, které jsou pro navrhovatele nepřijatelné.

Dne 8. 1. 2010 proběhlo u správního orgánu ústní jednání. Předmětem jednání bylo zejména vyjasnění způsobu určení ceny za šíření regionální zemského digitálního vysílání, resp. náklady na regionalizaci sítě, a dále kdo, z jakých důvodů a v jaké výši má tyto náklady hradit. Ani na ústním jednání se tomto účastníci řízení neshodli. V podstatě uvedli, že trvají na svých předchozích vyjádřeních a pouze upřesnili některá svá tvrzení. Pouze odpůrce jako novou skutečnost uvedl, že po provozovateli regionálního televizního vysílání (navrhovateli) požaduje uhradit pouze 50 % nákladů na regionalizaci zemského digitálního televizního vysílání s tím, že zbývající část je podnikatelské riziko odpůrce.

Ve výsledku se účastníci řízení nedohodli na smírném řešení sporu.

Správní orgán doplnil důkazy založením do spisu o zveřejněnou měsíční Monitorovací zprávu č. 40 ČTÚ ze dne 9. 12. 2009 a licenci FTV Prima sp. zn. 2007/655/CUN/FTV v posledním znění (úprava podmínky č. 34), a provedl dokazování důkazy založenými ve spise.

Na závěr ústního jednání navrhovatel navrhl přerušit řízení na dobu 45 dnů. Odpůrce s přerušením řízení souhlasil.

Odpůrce v závěru ústního jednání konstatoval, že doloží Závěrečný protokol ze státní kontroly vykonané ČTÚ u odpůrce v roce 2009, ve kterém anonymizuje citlivá obchodní data, a to ve správním orgánem určené lhůtě 5 dnů po doručení vyrozumění o pokračování v řízení.

Vzhledem k tomu, že se strany sporu dohodly na ústním jednání na přerušení správního řízení na dobu 45 dnů, přerušil správní orgán podle ustanovení § 64 odst. 2 správního řádu usnesením ze dne 20. 1. 2010 na dohodnutou dobu toto správní řízení.

Protože správnímu orgánu nebylo účastníky řízení sděleno, že by se v průběhu přerušeno správního řízení dohodli na vyřešení sporu mimo správní řízení, tak po uplynutí

doby, na kterou bylo správní řízení přerušeno, správní orgán dopisem ze dne 26. 2. 2010 vyzval účastníky řízení o pokračování v řízení podle ustanovení § 65 odst. 2 správního řádu.

Správnímu orgánu bylo z úřední činnosti známo, že i poté, co vyzval účastníky pokračování ve správním řízení, dále probíhala mimo správní řízení jednání mezi navrhovatelem a odpůrcem, která mohou spět ke smírnému vyřešení sporu. Správní orgán před vydáním rozhodnutí ve věci se vždy nejdříve snaží dopomoci ke smírnému řešení sporu, proto v této souvislosti vyzval dne 20. 4. 2010 navrhovatele, aby se k této skutečnosti do 10 dnů od obdržení této výzvy vyjádřil a sdělil správnímu orgánu, kdy mají být tato jednání ukončena, jaké jsou jejich výsledky, zejména vzhledem k probíhajícímu schvalovacím procesu novely zákona o elektronických komunikacích, která byla Poslaneckou sněmovnou postoupena Senátu dne 29. 3. 2010 jako návrh zákona tisk č. 254/0 (dnes zákon č. 153/2010 Sb). Navrhovatel se ovšem v této věci nijak přímo nevyjádřil.

Před vydáním rozhodnutí sdělil odpůrce dopisem ze dne 13. 8. 2010 správnímu orgánu, že s navrhovatelem dne 29. 6. 2010 dospěli k dohodě a uzavřeli smlouvu o šíření zemského digitálního televizního vysílání (DVB-T) a z tohoto důvodu navrhl řízení zastavit. Následně dopisem ze dne 20. 9. 2010 se k tomuto vyjádřil navrhovatel tak, že taktéž navrhl, aby řízení bylo zastaveno.

* * *

Správní orgán při posuzování návrhu vycházel z přesvědčení, že jeho pravomoc k rozhodnutí sporu o uzavření smlouvy podle ustanovení § 72a zákona o elektronických komunikacích vyplývá právě z ustanovení § 72a a násl. zákona o elektronických komunikacích, zejména pak z ustanovení § 72a odst. 4, kde je výslovně uvedeno: „Nedojde-li k uzavření smlouvy podle odstavce 1, je Úřad oprávněn na základě návrhu kterékoliv smluvní strany rozhodnout spor. Pro rozhodnutí sporu platí obdobně ustanovení § 127 (tétož zákona). Součástí návrhu smluvní strany na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí“. Podle ustanovení § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Doručením návrhu na zastavení řízení odpůrcem a doručení stejného návrhu ze strany navrhovatele, byla splněna podmínka uvedená v § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu, neboť i přes to, že návrh na zastavení řízení má podávat navrhovatel a odpůrce k tomuto vyjadřuje svůj souhlas, resp. nesouhlas, lze bezpochyby stejný návrh na zastavení řízení ze strany odpůrce i navrhovatele považovat za shodný projev vůle k zastavení řízení, a tedy lze konstatovat, že se zastavením správního řízení souhlasili oba účastníci řízení a tudíž je nesporné, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení v předmětné věci v souladu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu.

K části II. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že o náhradě nákladů řízení rozhodoval v souladu s ustanovením § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, a to tak, že rozhodující hledisko pro náhradu nákladů řízení je úspěch ve věci. Náhrada nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva bude přiznána tomu účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, oproti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. V tomto řízení měl odpůrce plný úspěch ve věci, a proto by mu měl správní orgán přiznat náhradu nákladů řízení. Odpůrci ovšem v průběhu tohoto správního řízení náklady na účelné uplatnění práva za právní zastoupení advokátem ani za uhrazený správní poplatek nevznikly. Z tohoto důvodu nemohl správní orgán odpůrci žádnou náhradu nákladů přiznat.

Poučení:

Proti usnesení lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení usnesení k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu. Rozklad proti usnesení nemá podle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu nebo v případě, kdy účastník disponuje zaručeným elektronickým podpisem, na adresu: podatelna@ctu.cz.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního